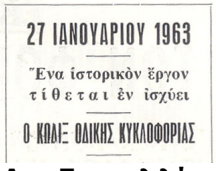

Αν, ξεφυλλίσει κάποιος την Βικιπαίδεια, στην ελληνική της έκδοση και στο λήμμα Κ.Ο.Κ. θα διαβάσει τα εξής:

«Ο Κώδικας Οδικής Κυκλοφορίας (συντ: ΚΟΚ) είναι το νομοθέτημα που ρυθμίζει τη δημόσια κυκλοφορία οχημάτων, πεζών και ζώων στο οδικό δίκτυο και σε ορισμένους άλλους χώρους. Ο νέος Κ.Ο.Κ. τέθηκε σε ισχύ με τον νόμο 2696 στις 23 Μαΐου 1999 και έκτοτε έχει τροποποιηθεί κυρίως με τους νόμους 3542 το 2007 και 3710 το 2008. Ο κάθε οδηγός υποχρεούται να τον τηρεί καθώς σε περίπτωση παραβίασης του επιφέρει πρόστιμα, ποινές στο ΣΕΣΟ, μέχρι και φυλάκιση.»

Χωρίς να είναι λανθασμένα τα αναγραφόμενα δεν αποτυπώνουν με ακρίβεια τα γεγονότα. Τον περίφημο Κ.Ο.Κ., που η τελευταία του έκδοση επιχειρεί να συνδέσει τα πρόστιμα με την οικονομική θέση του παραβάτη, τον πρωτογνωρίσαμε

ΑΠΟ τοῦ μεσονυκτίου τῆς 26 πρὸς τὴν 27ην Ἰανουαρίου 1963 ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ καθ' ἅπασαν τὴν ἐπικράτειαν ὁ νέος Κώδιξ ὁδικῆς κυκλοφορίας.

Ὡς γνωστὸν ὁ νέος «ΚΟΚ» λαμπρὸν πνευματικὸν προϊὸν ὀλίγων ἐκλεκτῶν Ἑλλήνων εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ σύγχρονα καὶ ἀρτιότατα Νομοθετήματα τοῦ εἴδους του καὶ ἔτυχεν τῆς ὁμοθύμου ἐγκρίσεως τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς ποὺ τὸν κατέστησεν Νόμον τοῦ Κράτους.

Ὀλίγας ὥρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος του ὁ ἀξιότιμος Ὑπουργὸς τῶν Συγκοινωνιῶν κ. Δ. Βρανόπουλος ἀπηύθυνεν θερμὴν ἔκκλησιν πρὸς τὰ ἐντεταλμένα διὰ τὴν ἐφαρμογήν του ἀστυνομικὰ ὄργανα, πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀνὰ τὴν Χώραν Αὐτοκινητιστὰς καὶ πρὸς πάντα ἁρμόδιον ὅπως συμβάλλουν ἕκαστος κατὰ τὴν ἁρμοδιότητά του εἰς τὴν πιστὴν καὶ ἀπρόσκοπτον ἐφαρμογήν του ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἀναγκαίας διὰ τὴν χώραν κυκλοφοριακῆς τάξεως.

Ἐχαρακτήρισεν τὴν στιγμὴν τῆς ἐφαρμογῆς καὶ τὸν Κώδικα ὡς ἔργα ἱστορικὰ καὶ εἶναι πράγματι ἔργα ἱστορικά, εἶναι ἕνα γιγαντιαῖον ἅλμα διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιχειροῦμεν νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὴν κρατοῦσαν: ἀναρχίαν (κυκλοφοριακήν), ἀσυνεννοησίαν, ζωμανφουτισμὸν ἀδιαφορίαν κλπ. καὶ νὰ μεταβληθῶμεν εἰς πολιτισμένους καὶ ὑποδειγματικοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἔχουν ὡς πρότυπον τὴν κατανόησιν καὶ τὸν σεβασμὸν πρὸς τὸν πλησίον μας.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Νέου Νομοθετήματος ἔχει τὸ μειονέκτημα ὅτι στερεῖται τῶν ἀπαραιτήτων δι' αὐτὴν (τὴν ἐφαρμογὴν) προϋποθέσεων καὶ ὑλικῶν μέσων καὶ ὀργάνων ὡς καὶ τῶν ἀπαραιτήτων εἰδικῶς ἐκπαιδευμένων ὀργάνων τῆς τάξεως.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Συγκοινωνιῶν εἶναι ἀναμφισβητήτως εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ τὰς ὑπαρχούσας ἐλλείψεις καὶ ὡς ἐκ τούτου στηρίζει τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπιτυχοῦς ἐφαρμογῆς του εἰς τὴν κατανόησιν τῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων καὶ τῶν Ἀστυνομικῶν ὀργάνων πρὸς τοὺς ὁποίους κυρίως ἀπηυθύνθη διὰ τῆς ὡς ἄνω ἐκκλήσεώς του.

Ὀρθῶς ὅθεν ἐσκέφθη καὶ ἐπεκαλέσθη κυρίως τὸ «φιλότιμο» τῶν Ἑλλήνων, ζητήσας τὴν συμβολήν των, ἐπὶ τοῦ παρόντος οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ πράξῃ (καὶ δὲν εἶναι ἡ στιγμὴ νὰ ἐξετάσωμεν διατί) συνεπικουροῦντες ἐθν καὶ ἡμεῖς τὴν ἔκκλησιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Συγκοιωνιῶν κ. Δ. Βρανοπούλου, ἀπευθυνόμεθα πρὸς τοὺς φίλους μας αὐτοκινητιστὰς συνιστῶντες ἐκθύμως τὴν μέχρι σχολαστικότητος συμόρφωσιν ὅλων μας εἰς τὰς διατάξεις τοῦ λαμπροῦ αὐτοῦ Νομοθετήματος ἥτις καὶ θὰ ἀποδῇ πρὸς ὠφέλειαν τοῦ γενικοῦ συμφέροντος τῆς χώρας ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδίων τῶν Αὐτοκινητιστῶν.

[redacted]